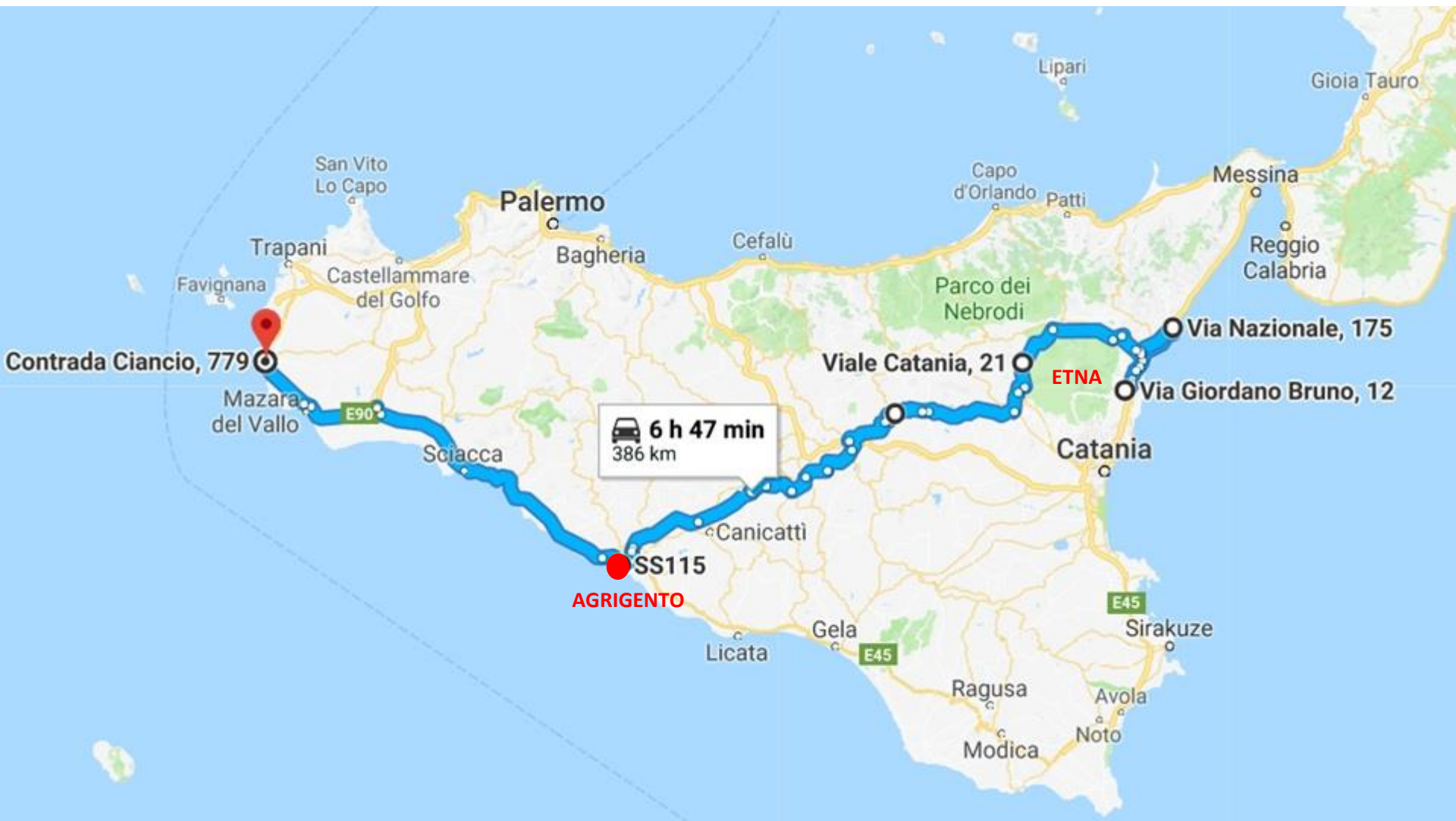

Iz Santa Venerine do Marsale
+
Agrigento

torek,
1. maj 2018

Matjaž in Lilijana Pelc

V normalnih razmerah se nikoli ne bi odločila za potovanje ravno na praznik, a tokrat drugače pač ni šlo. Italijani imajo praznik samo 1. maja (mi imamo praznik še naslednji dan). Pot sva najprej začela po zakotnih cestah, a v dveh urah in pol sva prevozila le dobrih 80 km, zato sva spremenila plan, saj na drugo stran otoka ne bi prispela v istem dnevu. Sva se pa peljala okoli in okoli Etne.

Slovo od Santa Venerine in iskanje poštne nabiralnika. Kljub sodobni tehnologiji in družabnim omrežje, še vedno piševa razglednice svojim domačim.

Sicer pravijo, da fotografija pove več kot tisoč besed, a žal tudi fotografija ne zmore prikazati vsega v takšni veličini, kot to doživljaš v živo.

Ceste kot na Škotskem. Živa meja levo, živa meja desno, naenkrat pa proti tebi avto po sredi ceste.

Ne vem, ali bom kdaj razumela, zakaj imajo v apartmajih 4 koše za smeti, če pa večina smeti ločuje na tak način.

Adijo Etna, morda pa te še kdaj obiščeva.

Če imaš kamenja več kot preveč, ga je dobro pametno uporabiti. Pride prav za vse, tudi za ograje. Zemlja pa rodovitna, da je kaj.

Tako daleč od Etne pa še vedno ogromno vulkanskih kamnin.

Danes bo perilo hitro suho.

Kvadratne krošnje 😊

Doolgee ulice.

Vhod v sotesko Alcantara. Zaradi praznika zelo dobro obiskana.

Danes tudi na Siciliji ni pouka.

Joj, koliko rožic in grmovja. Večkrat pomislim: „Lojzka bi za vsako rož'co ved'la, kako se ji reče.“ Jaz pač ne vem, zato pa globoko diham in uživam v vonjavah.

To šele diši. Še v tunelih je dišalo.

Čebula, krompir ...

jagode.

Konjički škrebļajō, ker vozjo težko ...

To črno za hišami je strjena lava.

Mak. Pri nas ga skoraj ne vidiš več, tukaj pa raste ob cesti, med žitom.

Ob poti je precej takšnih znakov. In kaj piše?

„V prisotnosti vulkanskega peska na cesti.“ Pa tako daleč od Etne sva že.

Skoraj nič zemlje, sama lava, a iz nje poganjajo rastline. Na hitro zgledajo kot smokve.

Tukaj se začnejo pojavljati druge vrste kamenine.

Imaš občutek, kot da si v mini džungli.

Zelo obširna vrtnarija s čebulo,

solato,

krompirjem. In to sredi ničesar.

Še vedno Etna,

pa kravice

in ovčke.

Idila. Lahko bi bila. Par metrov naprej parkira avto. Najprej slišiva otroški jok, nato jok potihne, zamenjajo ga glasovi bruhanja. Ubogo dete. A ni vzrok le v ovinkasti cesti. Kmalu bo jasno še kaj več.

Lepe rož'ce ob cesti.

Jezero,

griči

in bungee jumping na cesti ☹️ Zdaj ti je jasno bruhanje, kajne. Še meni je bilo slabo.

A potem takle čudovit razgled odtehta vse.

Agave.

Nimam pojma, je pa lepo.

Nasad palm.

Ni še konec hopsanja.

Malo telovadbe, da se razmigamo.

Dolina templjev ali *Valle dei Templi* je arheološko najdišče v Agrigentu. Je med najbolj znanimi primeri arhitekture Velike Grčije. Območje je na seznamu Unescove svetovne dediščine od leta 1997. Obsega 1300 hektarjev. A izraz dolina je napačen, saj leži na grebenu izven mesta Agrigento. (Vir: Wikipedia)

Se zapeljeva po cesti, odločena, da si to ogledava.

Nak, nič ne bo.

Ura je že pol štiri, gneča za karte pa taka, da naju mine želja po kulturnem udejstvovanju. Zato sledi le nakup spominkov in fotografiranje.

Asklepijev tempelj.

Škloc, škloc, pa gremo naprej.

Konkordijin tempelj v daljavi,

pa še поблиže.

Tile stebri so pa Heraklejev tempelj.

Asklepijev tempelj še z druge strani.

Več o templjih pa na Wikipediji https://sl.wikipedia.org/wiki/Dolina_templjev

Kakšen smisel ima tale kup peska med blokoma?

Zanimivo oglaševanje. Cena je ugodna, žal pa lokacija ni najboljša. Ne le, da stoji ob cesti, daleč je do mesta. Le kaj so razmišljali pred gradnjo?

Vetrne elektrarne.

Ne morem si pomagat. A ta njihova pokopališča so tako nenavadna, da jih moram fotografirati.

Steza za gokart.

Očitno so se kregala med seboj, pa so jim naredili zaveso 😊

Kratek počitek pred restavracijo. Žal pa ne bo nič s hrano, ker morava še malo glodati prepečenec, da spraviva prebavo v red.

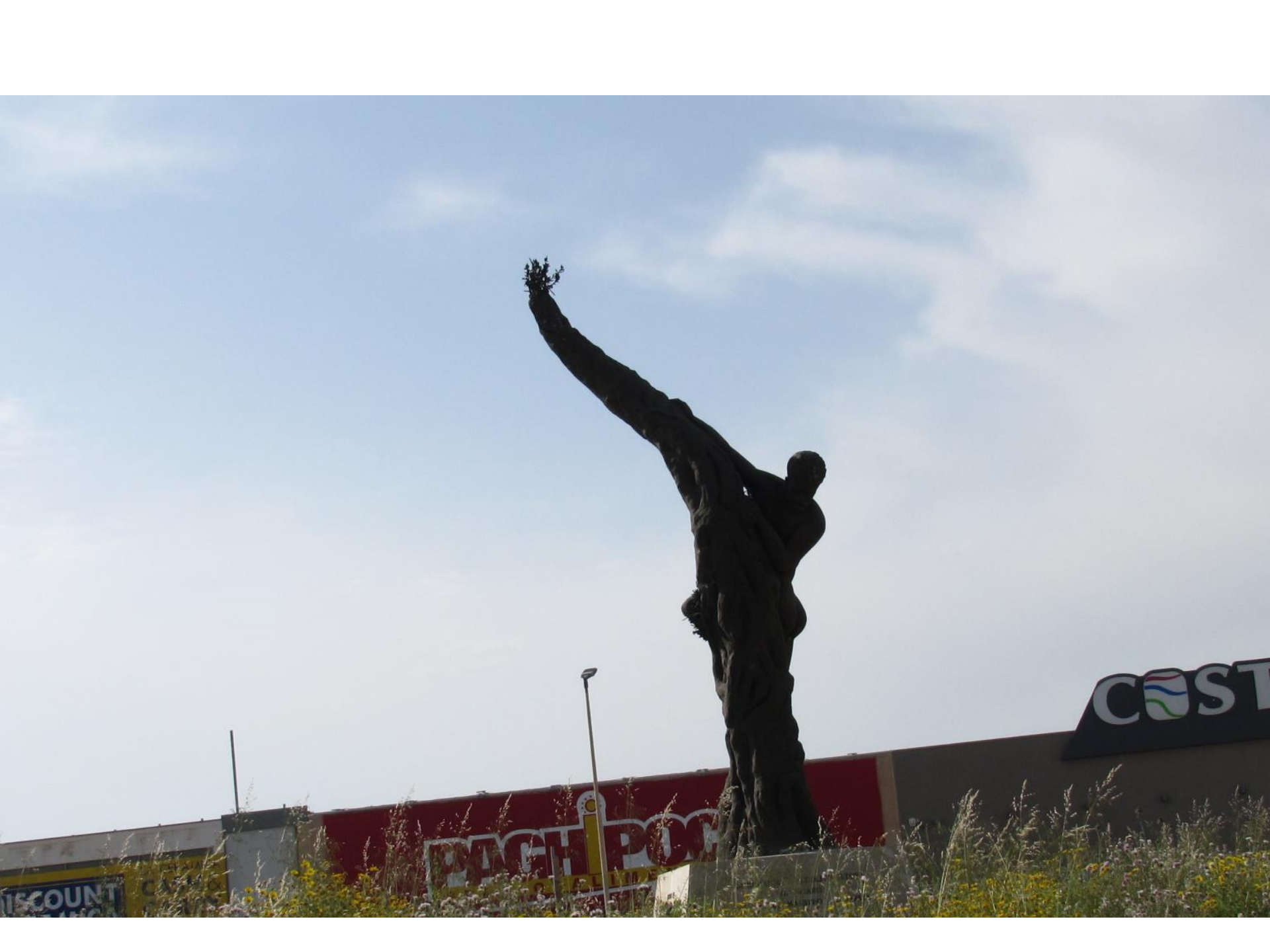

Delo na viaduktu in že stojimo. Tole bo pa trajalo malo dlje.

Zato lahko v miru fotografiram dolino pod njim.

PACH POOL

COST

DISCOUNT

Bata na Siciliji. Razprodaja na veliko. Očitno bodo zaprli.

Utrinki vsakdanjega življenja.

Cesta za prste obliznit, omejitev pa 50. 🤪

Zakaj bi lulal po asfaltu, če lahko zalijem tole palmo.

Najin avto je že tukaj 😊.

Ti, ti, kuža! Kaj pa zebra?

Vse škatlasto in pusto. Nobenega drevoreda. Pred nekaterimi hišami ni niti pločnika in zjutraj, ko si še mal zaspan, te lahko na pragu povozi avto.

A tu in tam te preseneti nasad med hišami.

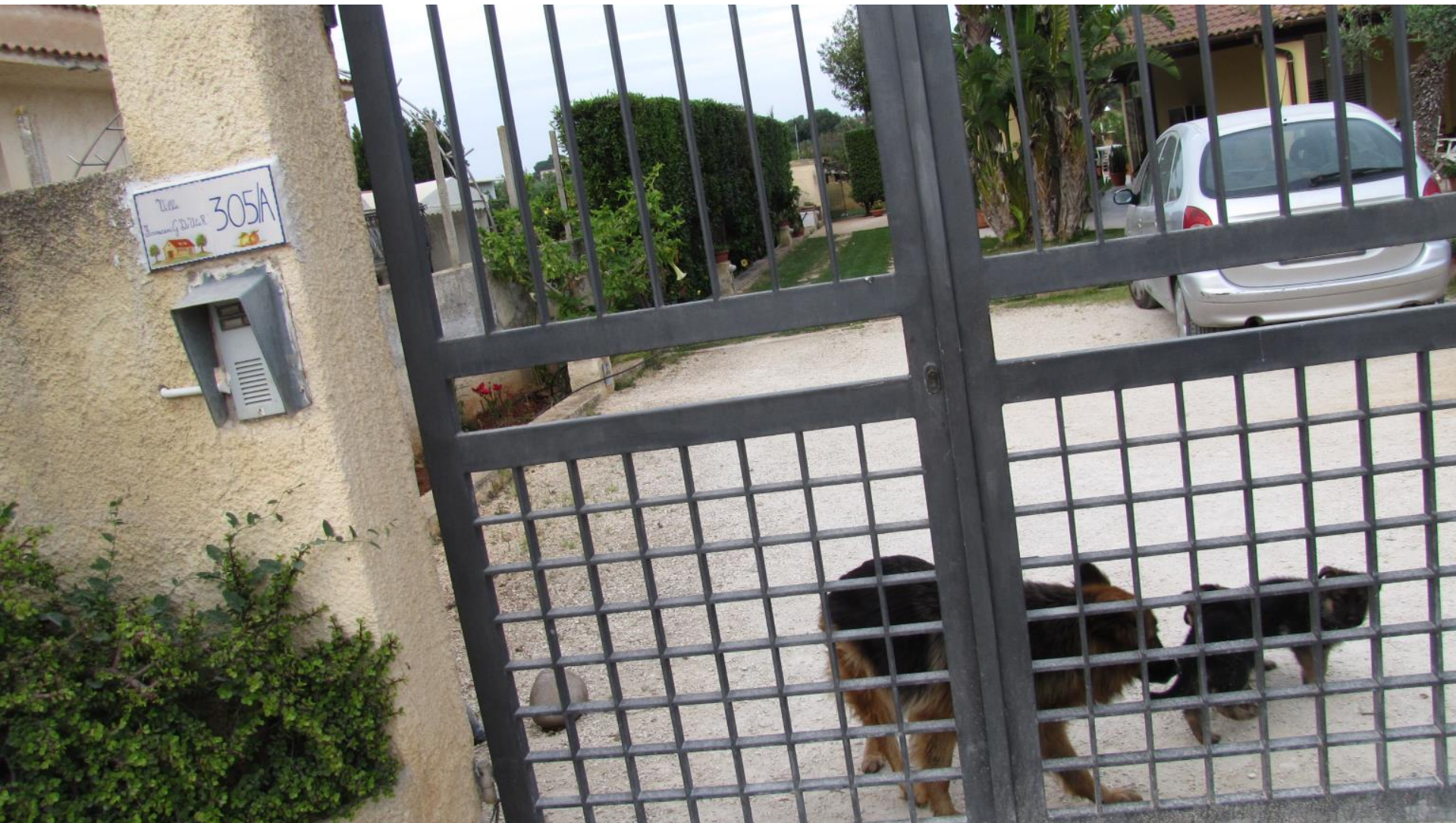

Ne, to niso posebne vrste palm, ki rastejo v eno stran. To je učinek vetra.

Prispela sva na cilj.

Casa degli Agrumi, Contrada Berbarello 305/a, 91025 Marsala, Sicilia

Tukaj ostaneva tri noči, cena 105 €. V pritličju: kuhinja, jedilnica, dnevna soba in kopalnica.

V zgornjem nadstropju je še spalnica s klimo.

Pogled po stopnicah. Samo za pogumne 😊

Dodatek k apartmaju. Najprijaznejša psička na svetu. Ob vsakem prihodu s fure se naju je razveselila, nikoli ni lajala, vedno je ležala z mladički pred najinimi vrati in oboževala je pomaranče. Ni čudno, če so pa tako sočne.

V času najinega dopustovanja so enega mladička že oddali novim lastnikom.

Tudi muc je moral preveriti, kaj se dogaja.

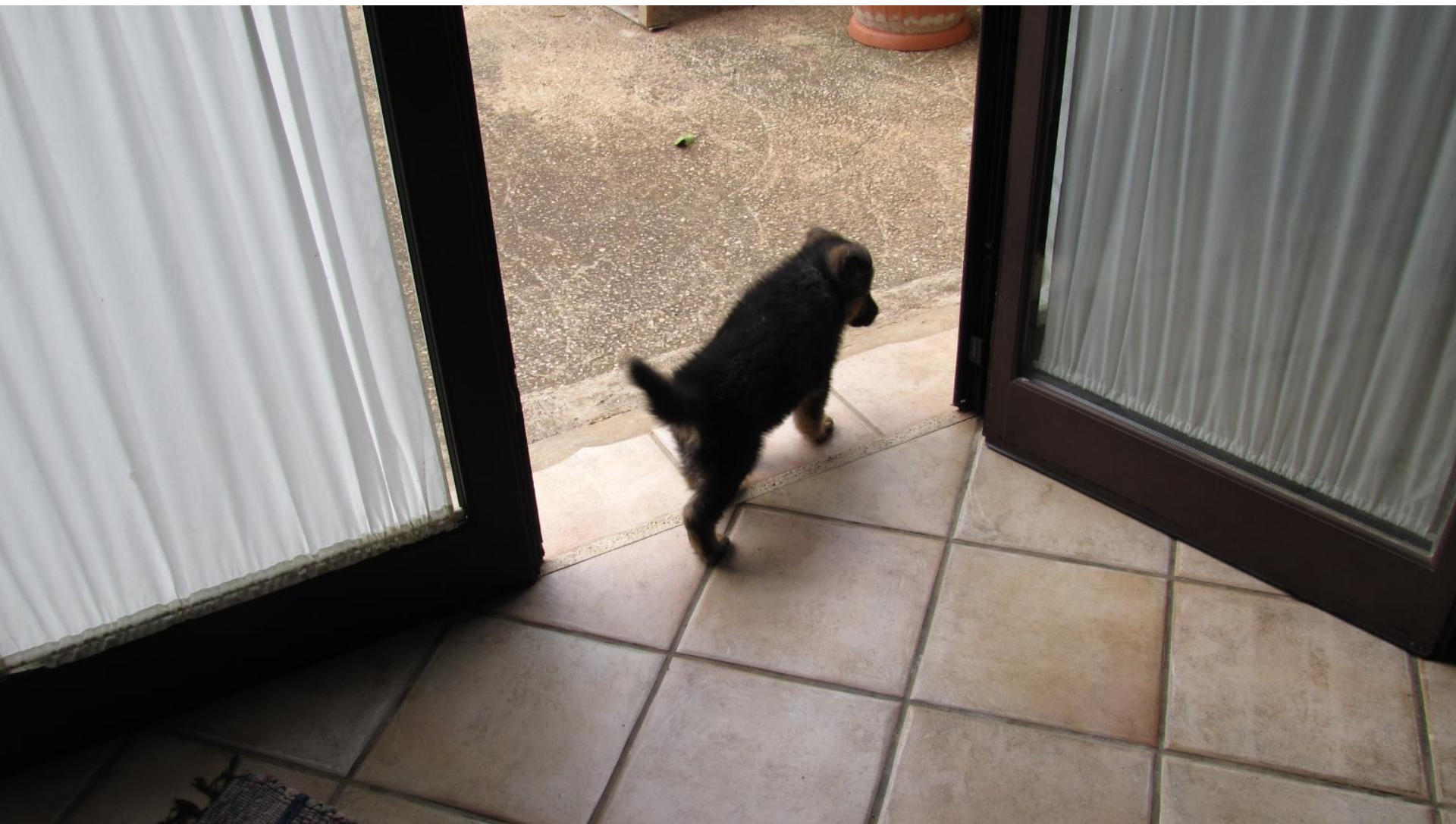

Kaj pa je zdaj to? A kar sama si odpreš vrata? Tako pa ne bo šlo. Andiamo!

Pa sta šla.

Še ni konec.